

Roteiro

Portugali on kaunis maa, ja sen viehättävällä kansalla on sankarillinen menneisyys. Vasco da Gama, Magalhais ja muut portugalilaiset purjehtivat maailman meriä ja löysivät uusia maita. Portugalilaiset pitivät Kolumbustakin kritiikittä maanmiehenään.

Pienen maan seilaajat keksivät aavoilla merillä uusia suunnistusmenetelmiä. Osuivat joskus perille, joskus taas harhaan löytäen tuntemattomia kulttuureita. Navigointiin ja merenkulkuun viittaa myös Roteiro.

Niin, Roteirosta päästäänkin päivän epistolaan. Portugali on saanut järjestettäväkseen Euroopan jalkapallon mestaruuskisat. Kisat, jotka pelataan vain joka neljäs vuosi ja joita inflaatio ei ole vielä nakertanut. Ja joihin ei oteta kiintiöillä heittopusseja.

Portugalilaisilla on urheilussa vähän samanlainen ongelma kuin meillä suomalaisilla lätkässä. Pelaamme parempaa vastustajaa vastaan yli odotusten alussa, mutta loppuminuuteilla Ruotsi tai Kanada tulee ja mättää tarvittavat häkit. Ja taas kirjoitetaan, että yllätys tapahtui. Portugalin Ruotsi on tietysti Espanja.

Portugalilaisille kävi edellisissä kisoissa köpelösti. He hallitsivat peliä Ranskaa vastaan, mutta sitten tuli heikko hetki. Ranskalainen potkaisi päin portugalilaista, ja tuomittiin käsivirheestä rankkari. Ranska meni jatkoon. Pienen maan kansa tunsu tulleen isompien huijaamaksi.

Minulle on töitteni ansiosta kertynyt Portugalista monia mukavia tuttuja. Jalkapallo on monille heistä koko elämä. Euro 2004 on saanut portugalilaisten laajan tuen, vaikka kustannukset näyttävät ylittävänkin maan voimavarat. Oman joukkueen uskotaan tietysti pärjäävän.

Nyt on pelit saatu alkuun. Isäntämaalle kävi juuri niin surkeasti kuin pelättiin. Kreikkalaiset tulivat olympiaisännyden nostamalla itsetunnolla ja potkaisivat tarvittavat maalit. Sääliksi kävi kaikkensa yrittäviä pienen kansan edustajia. Niin sääliksi, että meinasi koko viikonloppu mennä piloille. Kannattaako näitä geimejä enää katsellakaan.

Jos yrittää sivuuttaa tunteet, voi kisojen alkuun olla tyytyväinenkin. Tällaisen kuivan kyynisesti jalkapalloon suhtautuvan vanhemman staran kannalta kisat alkoivat yllättävästi ja pirteästi.

Alkulohkoissahan ennakoita vahvojen joukkueiden kuuluu keskenään jännätä nolla nollla -tasapelejä, ja vasta lohkon heikointa vastaan tehdä tarvittavat maalit. Alkutahdit osoittivat onneksi muuta.

Portugalin pääkaupunki Lissabon on kaunis ja hyvin hoidettu kaupunki. Katujen risteyskorsit koristavat vaaleat menneestä loistosta kertovat patsaat ja muistomerkit. Useimmissa sankari istuu uljaasti korskuvan hevosen selässä.

Kävellessään yötä myöten kukkuloille, istuskellessaan paikallisessa kuppilassa ja kuunnellessaan kaihoisaa fado-musiikkia, tuntee itsensä melkein Euroopan omistajaksi. Toivottavasti ulkomaiden huligaanit eivät särje idylliä ja töhri paikkoja.

Niin, se Roteiro on se uusi muovinen futiskuula, jota pakistanilaiset lapset eivät enää neulo. Se joka ei sateessakaan kastu eikä tule liukkaaksi.

pajen